

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 15-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

המערער

פלוני

ע"י עו"ד דיינה הר אבן

נגד

המשיבה

אלמונית

באמצעות אימה פלונית

ע"י עו"ד מיכאל גבור מטעם הלשכה לסיוע משפטי

פסק דין

האם יש לבטל את צו עיכוב היציאה שהוטל על המערער שהוא תושב חוץ, עקב חוב מזונות למשיבה?

א. רקע עובדתי

1. אם המשיבה (להלן גם: "האם") שהיא ישראלית והמערער (להלן גם: "האב") שהוא ישראלי לשעבר שמתגורר שנים רבות בא', קיימו מערכת יחסים בא'שכתוצאה ממנה נולדה המשיבה (להלן: "הקטינה") ביום 21.3.02.
2. בשנת 2004 הגישה האם תביעה לאבהות ותביעה למזונות כנגד האב. התביעות הומצאו לאב בא' ואולם האב לא הגיש כתבי הגנה. בשנת 2005 ניתנו פסקי דין בהעדר הגנה שבמסגרתם הוצהר כי המערער הוא אבי הקטינה וכן נפסקו מזונות לקטינה.
3. לאב לא היה שום קשר עם הקטינה והוא מעולם לא נפגש עימה.
4. האב ניסה לבטל את פסקי הדין שניתנו בהעדר הגנה ואולם מאמציו לא צלחו.
5. בקיץ 2013 ניהלו ההורים מו"מ באמצעות עורכי דינם לצורך הגעה להסכם. האם רצתה כי הקטינה תכיר את אביה ותהיה בקשר עימו והאב היה מעוניין לוודא שהוא באמת אבי

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 15-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

- הקטינה והוא גם רצה שתתאפשר לו כניסה ויציאה חופשית מהארץ והוא לא יהיה בחשש מתמיד כי אם יגיע לישראל, יוצא כנגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ בגין חוב המזונות.
6. ביום 17.7.13 חתמו האם והמערער על הסכם (להלן: "ההסכם"). בהסכם נקבע בין היתר כי:
- "... והואיל והאם נושאת, הלכה למעשה, בכל צרכיה של הקטינה ומסוגלת להמשיך ולספק את צרכיה ומזונותיה...
האב מסכים לבצע, במועד מוקדם... בדיקת רקמות בישראל...
האם מתחייבת בשמה ובשם הבת הקטינה שלא לנקוט כנגד האב, בשום זמן מהזמנים, בהליכים משפטיים מכל מין וסוג שהם, לרבות תובענות לסוגיהן, מימושן ואכיפת פסק הדין למזונות או עיכוב יציאתו של האב מן הארץ...".
7. בהסכם נקבע גם, כי אם ייקבע בבדיקת רקמות כי המערער הוא אבי הקטינה, אזי הוא "מתחייב" להגיע לביקורים בישראל לפחות פעמיים בשנה ולהיפגש עם הקטינה. נקבע גם, כי אם האב לא יוכל להגיע לישראל לבקר את הקטינה, הוא יפקיד בחשבון חיסכון ע"ש הקטינה סך של 3,750 ₪ עבור כל ביקור שלא מומש על ידו ובסה"כ סך של 7,500 ₪ לשנה וזאת לתקופה של עד ארבע שנים ממועד החתימה על ההסכם.
8. האם והמערער הגישו בקשה לאישור ההסכם ולעריכת בדיקת רקמות. ההסכם אושר וקיבל תוקף של פסק דין ולאחר מכן, נערכה בדיקת רקמות שבה התברר כי המערער הוא אביה של הקטינה.
9. לאור חילוקי דעות בין ההורים, לא הוסדר קשר בין הקטינה למערער והוא מעולם לא פגש אותה.
10. בחודש יוני 2014 הגישו האם וכן הקטינה כמה תביעות. בין היתר, הוגשה תביעה של האם להחזר הוצאות שהיא הוציאה במהלך השנים עבור הקטינה וכן תביעה של הקטינה למזונותיה (תמ"ש 51095-06-14).
11. האב טען בין היתר שיש לדחות את התביעה על הסף, מאחר וקיים מעשה בית דין לאור ההסכם שקיבל תוקף של פסק דין שבמסגרתו הסכימה האם במפורש, שלא לתבוע מזונות

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 15-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

עבור הקטינה והיא התחייבה לשאת בכל צורכי הקטינה בעצמה, כפי שהיא נשאה בהם במשך כל השנים.

12. האב טוען במסגרת כתב ההגנה כי אין לו כל רכוש או הכנסות, הוא שרוי בחובות ואין לו כל יכולת לשלם מזונות לקטינה.

13. האם חזרה בה מתביעתה להחזר הוצאות בגין כל תקופת העבר וזאת לאור ההסכם שבמסגרתו היא ויתרה גם על מזונות העבר והתקיים דיון הוכחות בתביעת המזונות שהגישה הקטינה ובבקשת האב לסילוק התביעה על הסף.

14. ביום 6.1.15 ניתן פסק הדין בתביעת המזונות. נקבע כי הקטינה לא היתה צד להסכם והוא לא מחייב אותה ונפסקו לקטינה מזונות בסך של 2,500 ₪ לחודש.

15. מאחר שנפסקו עוד בתחילת ההליך מזונות זמניים והמערער לא שילם אותם, נקטה המשיבה בהליכי הוצאה לפועל והגישה בקשה למתן צו עיכוב יציאה כנגד המערער.

16. כב' רשמת ההוצאה לפועל נעתרה לבקשה והמערער הגיש בקשה לביטול צו עיכוב היציאה שניתן כנגדו. לאחר שהתקיים דיון בלשכת ההוצאה לפועל, החליטה כב' הרשמת כלנית שפירא ברגמן ביום 28.12.14, לדחות את בקשת המערער והיא הותירה את צו עיכוב היציאה על כנו אלא אם כן, יפקיד המערער ערבות בנקאית אוטונומית לזמן בלתי מוגבל על סך של 165,000 ש"ח.

17. כב' הרשמת סקרה את הפסיקה וקבעה בהחלטתה, כי חוב מזונות אינו חוב רגיל ויש להבטיח את התשלומים העתידיים בעת ביטול הצו. בהחלטתה נקבע כי: **"באיזון הנכון בעניינינו, יש להעדיף את ההגנה על זכויותיה החוקיות של הקטינה לכבוד ולקניין והבטחת תשלום המזונות בהתאם לפסק הדין, על פני זכותו של החייב לחופש התנועה. האיזון המתאים הינו קביעת ערובה..."**

18. המערער הגיש ערעור על ההחלטה המותירה את צו עיכוב היציאה על כנו. לאור בקשתו של המערער לקבוע דיון דחוף בערעור מאחר והוא מעוכב בארץ כבר ארבעה חודשים ללא ביטוח רפואי, התקיים דיון אתמול, וב"כ הצדדים סיכמו את טענותיהם בע"פ.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 157-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

ב. טענות המערער

1. כב' הרשמת התעלמה מהעובדה שהוא אזרח ותושב א', אין לו זיקה לישראל, הוא אינו אזרח ישראלי, אין לו נכסים בישראל, אין לו אפשרות לעבוד בישראל, אין לו מקום מגורים בישראל ואין לו ביטוח רפואי בישראל. אשרת השהייה שלו פגה ביום 8.1.15 והוא נאלץ לחיות כחסר בית ולהתגורר חלק מהזמן אצל חברתו וחלק מהזמן אצל חברים.
2. האם התחייבה בהסכם שלא תבקש להטיל עליו צו עיכוב יציאה מן הארץ והיא יכולה לאכוף את חיוב המזונות שנפסק בא'. שרירה וקיימת מחויבותה של האם לא לפעול לאכיפת פסק הדין למזונות ולא לעכב את יציאתו מישראל. האם ידעה בעת שהתעברה מהמערער כי הוא תושב חוץ וכי יהיה עליה לאכוף את חיובי הוולד שיולד להם, בא'.
3. העובדה שאשת אביו המנוח מתגוררת בישראל ואף אחיו, לא מהווה זיקה לישראל והוא ויתר על אזרחותו הישראלית עוד בשנת 2005 ונמצא כאן כתייר בלבד. המערער בחר לוותר על אזרחותו הישראלית ולא ניתן לכפות עליו לשוב ולהיות אזרח ישראלי.
4. "המערער מוחזק כאסיר במדינת ישראל, רחוק ממשפחתו וממרכז חייו המצויים בא'." המערער לא בורח מהארץ, אלא מעוניין לשוב לביתו ולמרכז חייו בא'" (סעיף 11 להודעת הערעור). המקום היחיד שבו הוא יכול למצות את פוטנציאל הכנסתו הוא בא'. ולא ניתן למנוע ממנו להמשיך ולנהל שם את חייו. מאחר שהוא לא אזרח ולא תושב ישראל, הוא לא זכאי לשום הטבה מהמדינה כגון הבטחת הכנסה ואין לו שום יכולת קיום בישראל.
5. האם נהגה בחוסר תם לב משווע, כשהיא לא הודיעה לו שהוצא כנגדו צו עיכוב יציאה עוד ביום 18.9.14 והיא לא טרחה לספר לו או לעורכת דינו על כך, אף כשהם נפגשו בדיון קדם משפט שהתקיים ביום 20.10.14. המערער, שלא ידע כי הוטל כנגדו צו עיכוב יציאה "נפל למלכודת" שהטילה האם, הגיע לישראל לצורך השתתפות בדיון ומאז הוא "כלוא" בישראל ללא כל אפשרות קיום.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 157-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

6. על פי הפסיקה, מאחר שהמערער הוא תושב חוץ, אין לעכב את יציאתו מהארץ. יש לאפשר לו לחזור למקום מגוריו ולעבוד ואז יהיה לו כסף לשלם את מזונות הקטינה. לפיכך, יש לבטל את החלטתה של כב' הרשמת.

ג. טענות המשיבה

1. המערער לא משלם את המזונות שנפסקו ואם יתאפשר לו לעזוב את הארץ, הקטינה לא תוכל לגבות את המזונות שנפסקו לה. האם לא הודיעה לאב כי הוטל כנגדו צו עיכוב יציאה מאחר שהיא ידעה שאם הוא ידע על כך, הוא לא יגיע לישראל והקטינה לא תוכל לגבות את מזונותיה.

2. המערער הצהיר כי עוד כשהיה בחו"ל הוא לא עבד במשך חמישה חודשים ולכן יש לדחות את טענתו שעיכוב יציאתו מהארץ פוגע ביכולת השתכרותו בחו"ל. המערער יכול לעבוד ולהשתכר בישראל.

3. למערער חברים רבים בארץ. גם אשת אביו מתגוררת בישראל והוא מתגורר אצל בת זוגו שחייה בישראל ומשתמש ברכבה. רמת החיים של המבקש גבוהה והוא הגיע כמה פעמים לישראל בשנים האחרונות, לרבות לכנס של ... שעמם עבד בעת ששירת ב....

4. המערער לא הוכיח כי תצמח לו תועלת כלכלית אם יותר לו לשוב לחו"ל, שהרי הוא טען כי גם שם הוא כבר לא עובד ואין לו שם כל רכוש. המערער אף טוען שהוא שקוע בחובות באי. ולכן, הקטינה לא תוכל לאכוף את חיוב המזונות שם, שעה שלטענתו הוא פושט רגל באי.

5. המערער יכול לעבוד בישראל, בדיוק כפי שהוא יכול לעבוד באי אין לו עבודה מיוחדת שבגינה הוא חייב לחיות בחו"ל.

6. זכותה של המשיבה למזונות גוברת על זכותו של המערער לצאת מהארץ והוא יוכל לעזוב את הארץ מיד, אם יפקיד את הערובה שנקבעה. לכן, יש לדחות את הערעור.

ד. דיון והכרעה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 157-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

(א) ההיבט המשפטי:

1. סעיף 14 (א) לחוק ההוצאה לפועל תשכ"ז 1967 קובע כי:
"היה לרשם ההוצאה לפועל יסוד להניח שהחייב עומד לצאת מן הארץ בלי לפרוע את החוב או להבטיח את פירעונו, רשאי הוא לצוות על עיכוב יציאתו מן הארץ..."
2. תקנה 384 (א) לתקנות סדר הדין האזרחי תשמ"ד – 1984 קובעת כי:
"בית המשפט או הרשם רשאי... ליתן צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המשיב, אם שוכנע, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, כי קיים חשש סביר שהוא עומד לצאת מן הארץ לצמיתות או לתקופה ממושכת וכי הדבר יכביד באופן ממשי על קיום ההליך או על ביצוע פסק הדין. היה המשיב תושב חוץ, לא יינתן צו עיכוב יציאה מן הארץ אלא בנסיבות חריגות ומטעמים מיוחדים שיירשמו".
3. עיכוב יציאה מן הארץ של תושב חוץ שחייב במזונות, אינו זהה למקרה שבו מדובר בחוב רגיל. בע"א 102/63 הרווארד נ' הרוואר, פ"ד יז בעמ' 756-757 נקבע כי:
"מצד אחד נראה לי שגם חיובו במזונות ילדתו אינו טעם מספיק לעכבו בארץ זו בעל כורחו למשך שנים רבות, מצד שני, אין להשאיר את הילדה מחוסרת סעד ותקנה, אם אומנם יש ממש בחששות אמה שהמשיב ייעלם ולא יידעו עקבותיו".
- באותו מקרה, קבע בית המשפט כי תנאי לביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ הוא המצאת ערב להבטחת תשלום חוב המזונות.
4. ברע"א 212/75 יפה נ' יפה, פ"ד ל (1) 333 קבע בית המשפט, כי אף במקרה של חוב מזונות, ניתן לעכבאת יציאתו של תושב חוץ רק לצורך מניעת סיכול הביצוע: "עקב החשש של הברחת נכסים". אם אין לחייב נכסים בישראל שהוא עלול להבריחם - "מה בצע לעכב יציאתו?". בית המשפט הוסיף וקבע כי:
"אין מעכבים אדם כדי לאפשר לתובע לנהל מלחמת התשה ולא לפתור את הנתבע, בסופו של דבר, מתוך ייאוש, לפדות את עצמו מן השבי... בית המשפט לא יעשה את המדינה מלכודת

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 157-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

בה ייתפס נתבע, אפילו הוא רשע ... לא כל שכן שאין מעכבים נתבע בארץ כדי שיתיר עצמו בבוא הזמן מבית האסורים ממש".

יודגש כי באותו מקרה, הותיר בית המשפט העליון את העיקול על חלקו של המערער בדירה המשותפת של הצדדים, כך שהיה נכס בישראל, שממנו יכולה היתה האישה לגבות את מזונותיה.

5. בר"ע 199/86 כהן נ' כהן, פ"ד מ (2), 53 הסתייגה כב' המשנה לנשיא בן פורת מהעמדה כי ניתן לעכב את יציאתו של תושב חוץ מישראל רק אם יש חשש שהוא עומד להבריח את נכסיו מישראל והיא קבעה כי:

"גישתי שונה מן הגישה העולה מהפסיקה דלעיל... לדעתי, אין להניח לראש משפחה להתנער מחובתו כלפי ילדיו על ידי חצייה של גבולות ממדינה למדינה".

6. ברע"א 7208/93 וייסגלס נ' וייסגלס, פ"ד מח (4) 529 דן בית המשפט במקרה שבו הצדדים הסכימו כי לא יוצא צו עיכוב יציאה כנגד החייב במזונות ונקבע כי יש לכבד התחייבות זו. בית המשפט הוסיף וקבע כי תקנות סדר הדין האזרחי חלות גם בנוגע לסמכות העיכוב מכוח חוק ההוצאה לפועל וכי:

"אלו גם אלו צריכות להתפרש היום לאור חוק היסוד. לפיכך, על מערכת האיזונים שנקבעה בפסיקה להיבחן מחדש תוך מתן משקל ראוי לזכות לצאת בחופשיות מן הארץ, זכות אשר זכתה להיות מוגנת בנורמה חוקתית. אותן הלכות, שלפיהן ניתן לעכב יציאתו מן הארץ של תושב זר רק במקרים מיוחדים, ראוי שיינתן להן משנה תוקף".

ראו גם: בר"ע 1640/03 ע ט' נ' א' ט' (ניתן ביום 18.5.03 ע"י כב' השופט שטופמן).
בר"ע 730/03 פ.מ. נ' פ.נ. (ניתן ביום 14.1.04 ע"י כב' השופט הנדל).

7. השאלה האם ניתן לעכב יציאתו מן הארץ של תושב חוץ בגין חוב מזונות, נדונה בפרוטרוט בר"ע 3284/07 פלמן נ' פלמן, בפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) משה דרורי (14.3.08). באותו מקרה נקבע בין היתר, כי הזכות החוקתית לקבלת מזונות שנפסקו בפסק דין נובעת מהגנה על זכות הקניין כאמור בסעיף 3 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו וכי:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 157-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

"יש להעדיף את זכות הילדים למזונות, על פני זכות המשיב לצאת לחו"ל... יש הרבה מן הצדק בטענה של אם הילדים כי אין להעלות על הדעת שמדינת ישראל לא תסייע לגבות מזונות לילדים מן המשיב... היענות לבקשת המשיב לצאת לחו"ל, כאשר אין ביטחון שישלם מזונות לילדיו, משמעה הטלת נטל כלכלי על כלל הציבור לתמוך ולפרנס את הילדים, במקום שאביהם מולידים יעשה כן... אם המשיב לא מצא אדם שמוכן לחתום לו ערבות, כיצד מעלה הוא על הדעת שבית המשפט יפקיר את ילדיו לכך שאדם חסר אחריות כזה יברח לחו"ל וכך לא יקבלו הילדים מזונות כלל ועיקר? היכן דאגת בית המשפט לכבוד האדם של הילדים?".

(ב) יישום העקרונות המשפטיים על מקרה דנן:

1. בפתח הדברים אומר, כי תמים דעים אני עם עמדת כב' הרשמת שיש לעכב את יציאתו של המערער מן הארץ אלא אם כן יפקיד ערובה. בעניינינו, מדובר בנסיבות חריגות ומיוחדות אשר מצדיקות את העדפת זכותה של הקטינה למזונות, על פני זכותו של המערער לצאת מן הארץ.

2. כמו כן, וכפי שפורט בהרחבה בפסק הדין בתביעת המזונות, ההסכם לא מחייב את הקטינה. לפיכך, אף התחייבותה של האם שלא תבקש צו עיכוב יציאה כנגד המערער, לא מחייבת את הקטינה והיא רשאית לנקוט בכל אמצעי שהדין מאפשר לה, לגבות את המזונות. כמו כן, אף אם האם התנהלה שלא בתם לב, שעה שלא הודיעה למערער במועד כי הוטל כנגדו צו עיכוב יציאה, אין הדבר צריך לגרוע מזכויותיה של הקטינה, אשר לא צריכה ללקות בגין "חטאי" אמה. בצדק טוענת האם, כי בית המשפט הוא "אביהם של קטינים" וחובתו לדאוג כי זכויות הקטינה, לא ייפגעו.

להלן יפורט מדוע במקרה דנן, מדובר בנסיבות מיוחדות שלא מצדיקות את ביטול הצו שהוטל על המערער, למרות שהוא תושב חוץ:

3. המערער התחמק מתשלום מזונות במשך שנים רבות – ניתן כנגד המערער לפני כעשור פסק דין המחייב אותו בתשלום מזונות לבתו הקטינה. המערער ידע על פסק הדין, ניסה לבטלו ולא שילם במהלך שנים רבות ולו שקל למזונותיה. ברור אם כן, כי מדובר באדם שמתחמק שנים רבות מלקיים את חובתו הבסיסית והמוסרית כאב - לכלכל את ביתו. גם במהלך הדיון, לא ניתנה על ידו אפילו "הצהרת כוונות" לפיה הוא לפחות ישתדל לשלם את המזונות

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 157-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

ובאת כוחו אמרה כי: **"יכול להיות שהקטינה לא תראה שקל למזונות ויכול להיות שלא"** (עמ' 2 שורה 23). נראה כי מנוי וגמור עם האב, להמשיך להתנער מהקטינה בכל המובנים ולא רק שהוא מסרב ליצור עמה כל קשר, הוא אף לא מראה שום נכונות לשלם לה, ולו שקל או לירה שטרלינג אחת.

ראו: רמ"ש 5316-01-09 י.ד. נ' י.ר. (ניתן ע"י כב' השופט (כתוארו אז), אילן שילה ביום 18.3.09).

4. **המערער העיד כי אין לו עבודה בחו"ל** – בדיון שהתקיים בלשכת ההוצאה לפועל ביום 24.11.14, העיד המערער כי הוא לא עובד מעל חמישה חודשים (נספח ה' הודעת הערעור). גם במסגרת ההליך בתביעת המזונות, המערער העיד כי אין לו כל הכנסה ועבודה בא'. הסיבה העיקרית שבגינה יש להימנע מלעכב את יציאתו מן הארץ של תושב חוץ היא כי הדבר מונע ממנו מלהתפרנס ולעבוד בחו"ל ולפיכך עיכוב היציאה מהארץ רק יסכל ויימנע את פירעון החוב של החייב. ברם, במקרה דנן, המערער טוען שאין לו כל עבודה בחו"ל ולכן, עיכובו בארץ לא פוגע במטה לחמו בחו"ל מאחר שלטענתו גם בחו"ל אין לו כל עבודה ואין לו כל הכנסה.

5. **המערער טוען שאין לו נכסים בישראל או בחו"ל** – מאחר שהמערער טוען כי אין לו עבודה ולא רכוש בחו"ל, לא תוכל המשיבה לגבות את מזונותיה בחו"ל. אחד הנימוקים לכך שאין לעכב את היציאה מחו"ל היא הטענה כי הזוכה יכול לנקוט בהליכים בחו"ל לצורך גביית המזונות ולכן אין לפגוע בזכותו הבסיסית של החייב לחופש תנועה. ברם, לפי דברי המערער, לא ניתן יהיה לגבות ממנו מזונות בחו"ל. שהרי, לטענתו הוא שקוע בחובות בא' והוא "פושט רגלי". לפיכך, טענת המערער כי הקטינה יכולה לפתוח בהליכי גבייה בא', לא תביא תועלת לקטינה. מעבר לקושי הכלכלי שבנקיטת הליכים בחו"ל, נראה כי הדבר יהיה חסר כל תוחלת עקב נושיו הרבים של האבולכן למעשה, לא קיים מסלול של ביצוע פסק הדין בחו"ל.

6. **המערער היה אזרח ישראלי ואין מניעה שיעבוד בישראל** – המערער ויתר על אזרחותו הישראלית בשנת 2005. בפסק הדין שניתן על ידי בתביעת המזונות, קבעתי כי הוכח שטענת המערער כי נאלץ לוותר על אזרחותו הישראלית מנימוקים עסקיים אין לה כל יסוד וסבירה הרבה יותר טענת האם, כי המערער ויתר על האזרחות הישראלית, לאחר שנודע לו על פסק הדין שניתן כנגדו למזונות והוא סבר שוויתור על האזרחות הישראלית ימנע את עיכוב יציאתו מן הארץ. המערער יכול לעבוד בישראל והוכח כי הוא אף ניסה לעבוד לאחורונה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 157-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

בתיווך של מכירת בית זיקוק והציע לעו"ד בישראל את הנכס למכירה, כמפורט בפסק הדין למזונות. המערער עבד בעבר במשטרת ישראל וכן עבד בעבודות ועסקים מגוונים בחו"ל. אין כל מניעה שהמערער לא יבקש לקבל בחזרה את האזרחות הישראלית והוא יוכל לחזור ולעבוד בישראל. המערער הוא ישראלי במקור, דובר עברית על בוריה, יש לו חברים וקרובים בישראל, חברה שהוא לן אצלה לפחות בחלק מהזמן והוא מעורה בישראל היטב. לא עסקין בתושב חוץ "רגיל" שאינו יכול לעבוד ולהשתכר בישראל.

7. המערער אף עבד כמה שנים בדרום אפריקה ובהליך המזונות הוא העיד כי לאחרונה נסע לערוך חקירה בדרום אפריקה מטעם חוקר פרטי ישראלי. אם המערער לא בוחל בעבודה בדרום אפריקה, מדוע שלא יעבוד בישראל? עם כל הכבוד לרצונו של המערער לא להיות אזרח ישראלי, נראה כי לא מדובר במהלך אידיאולוגי, אלא במהלך שנעשה על מנת להתחמק מחובתו לזון את ביתו. שהרי, המערער מרבה לבקר בישראל ולשמור על קשר עם חבריו בישראל והוא אף מתגורר כיום לעיתים, אצל חברתו בישראל (עמ' 2 שורות 6-7). אף אם לאב רצון עקרוני לא לחזור ולהיות אזרח ישראלי, זכותה של הקטינה למזונות גוברת על רצונו שלא לשוב ולקבל אזרחות ישראלית.

8. **רמת החיים של המערער** – המערער אישר גם בחקירתו בלשכת ההוצאה לפועל, כי הוא ביקר בשנתיים האחרונות בישראל לפחות חמש פעמים (נספח ה' להודעת הערעור). גם בחקירתו בתביעת המזונות אישר זאת המערער. בהליך המזונות, המערער לא צירף טופס הרצאת פרטים עם האסמכתאות הנדרשות ונקבע כי "רב הסתום על הגלוי" ביחס לרכושו והכנסתו. התנהלותו זו של המערער, מטילה ספק רק בטענתו כי הוא אינו יכול להמציא את הערובה שנדרשה. הערובה משקפת תשלום מזונות לחמש שנים והעדר האמינות ביחס לטענותיו בכל הקשור להכנסתו ורכושו, פוגמת בגרסתו גם בערעור זה. המערער לא שכנע כי לא יוכל להעמיד את הערובה שנקבעה לצורך ביטול הצו.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

29 ינואר 2015

ע"ר 15-01-13526

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

(ג) סיכומו של דבר:

1. מדובר במקרה חריג שבו יש להשאיר את צו עיכוב היציאה כנגד המערער על כנו, למרות שהמערער הוא תושב חוץ. המערער היה בעברו אזרח ישראלי, לטענתו אין לו עבודה או רכוש בחו"ל ואף לא בישראל ואין כל מניעה שהוא יעבוד בישראל וישלם את חובו לקטינה. המערער הוכיח כי הוא מתחמק מתשלום מזונות לבתו שנים רבות והוא אף לא הביע רצון מינימאלי לעמוד במחויבותו הבסיסית לזון את בתו. לפיכך, דין הערעור להידחות.
2. המערער ישלם למשיבה הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪.
3. פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה, סגן נשיאה